

27september 2020

Afgelopen zomer werd ik bijzonder geraakt door dit voor mij bekende verhaal. Geraakt door de liefde en bewogenheid van Jezus voor degenen die Hij liefheeft. Geraakt ook door het feit dat Jezus' liefde ook zo groot was voor mijzelf. En hoewel ik dat met mijn verstand en gevoel al heel lang weet, raakte het mij op die dag bijzonder.

Vandaag wil ik samen met jullie stilstaan bij dat bekende verhaal:

Johannes 11¹ Lazarus uit de dood opgewekt

Dit verhaal komt alleen bij Johannes voor. We kennen deze familie bestaande uit 2 zussen, Martha en Maria, en 1 broer Lazarus uit verschillende Bijbelgedeelten. Martha. Als ik aan haar denk komt onmiddellijk dat bekende kinderliedje van Elly en Rikkert in mijn gedachten. Martha, Martha "Leg je bezem neer....." refererend aan Luc. 10:38

Martha werd in beslag genomen door het vele bedienen. En ze wijst daar Jezus op haar inactieve zus Maria

Maar in Johannes 11 komen we hen tegen in een andere rollen. Ik lees:

Er was iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië, het dorp waar Maria en haar zuster Marta woonden – ² dat was de Maria die Jezus met olie gezalfd heeft en zijn voeten met haar haar heeft afgedroogd; de zieke Lazarus was haar broer. ³De zusters stuurden iemand naar Jezus met de boodschap: 'Heer, uw vriend is ziek.' ⁴ *In de NBG vertaling staat er nog bij: uw vriend "die u liefhebt" en die liefde blijkt uit ook het hele verhaal,*

Toen Jezus dit hoorde zei hij: 'Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar op de eer van God, zodat de Zoon van God geëerd zal worden.' ⁵ Jezus hield veel van Marta en haar zuster, en van Lazarus. ⁶Maar toen hij gehoord had dat Lazarus ziek was, bleef hij toch nog twee dagen waar hij was. ⁷Daarna zei hij tegen zijn leerlingen: 'Laten we teruggaan naar Judea.'

⁸....^{11a}

^{11b} ...Hij zei: 'Onze vriend Lazarus is ingeslapen, ik ga hem wakker maken.' ¹²De leerlingen zeiden: 'Als hij slaapt, zal hij wel beter worden, Heer.' ¹³Zij dachten dat hij het over slapen had, terwijl Jezus bedoelde dat hij gestorven was. ¹⁴Toen zei hij hun ronduit: 'Lazarus is gestorven, ¹⁵en om jullie ben ik blij dat ik er niet bij was: nu kunnen jullie tot geloof komen. Laten we dan nu naar hem toe gaan.' ¹⁶Tomas (dat betekent 'tweeling') zei tegen de anderen: 'Laten ook wij maar gaan, om met hem te sterven.' ¹⁷Toen Jezus daar aankwam, hoorde hij dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. ¹⁸Betanië lag dicht bij Jeruzalem, op een afstand van ongeveer vijftien stadie, ¹⁹en er waren dan ook veel Joden naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten nu hun broer gestorven was. ²⁰Toen Marta hoorde dat Jezus onderweg was ging ze hem tegemoet, terwijl Maria thuisbleef.

²¹ Marta zei tegen Jezus: 'Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn. ²²Maar zelfs nu weet ik dat God u alles zal geven wat u vraagt.' ²³Jezus zei: 'Je broer zal uit de dood opstaan.' ²⁴'Ja,' zei Marta, 'ik weet dat hij bij de opstanding op de laatste dag zal opstaan.' ²⁵

Maar Jezus zei: 'Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, ²⁶en ieder die leeft en in mij gelooft zal nooit sterven.

Geloof je dat?' ²⁷ 'Ja Heer,' zei ze, 'ik geloof dat u de messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.' ²⁸ Na deze woorden ging ze terug, ze nam haar zuster Maria apart en zei: 'De meester is er, en hij vraagt naar je.' ²⁹ Zodra Maria dit hoorde ging ze naar Jezus toe, ³⁰ die nog niet in het dorp was, maar op de plek waar Marta hem tegemoet was gekomen.

³² Zodra Maria op de plek kwam waar Jezus was en hem zag, viel ze aan zijn voeten neer. Ze zei: 'Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn!' ³³ Jezus zag hoe zij en de Joden die bij haar waren weeklaagden, en dat ergerde hem. Diep bewogen ³⁴ vroeg hij: 'Waar hebben jullie hem neergelegd?' Ze zeiden: 'Kom maar kijken, Heer.' ³⁵ **Jezus begon ook te huilen**, ('Jezus weende': tranen laten vloeien.)

³⁶ en de Joden zeiden: 'Wat heeft hij veel van hem gehouden!'

³⁷.....⁴⁰

⁴¹ Toen haalden ze de steen weg. Daarop keek hij omhoog en zei: 'Vader, ik dank u dat u mij hebt verhoord. ⁴² U verhoort mij altijd, dat weet ik, maar ik zeg dit ter wille van al die mensen hier, opdat ze zullen geloven dat u mij gezonden hebt.' ⁴³ Daarna riep hij: 'Lazarus, kom naar buiten!' ⁴⁴ De dode kwam tevoorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek. Jezus zei tegen de omstanders: 'Maak de doeken los, en laat hem gaan.'

Er zitten **een groot aantal heel bijzondere momenten in dit verhaal:**

1. Praktisch punt in het dienen van de Heer en Zijn gemeente:
Het beroep dat Maria op Jezus doet: **Heer, onze broer die U liefhebt.....**
In vele, pastorale ontmoetingen kwam en komt dit in mijn gedachten als ik voor ernstige zieken of situaties moest bidden. **Een beroep doen "op de liefde van Jezus voor die persoon... .."**
Maar dit principe geldt niet alleen voor specifieke mensen, maar voor alle leerlingen van de Here Jezus!
2. **Jezus die geen haast maakt.** Vanuit vergelijkbare pastorale situaties kan ik me dat niet voorstellen. Als iemand stervende is en je wordt geroepen, dan ga je...maakt niet uit op welk moment van het etmaal. Je gaat! Jezus gaat niet. In onze perceptie een onbegrijpelijk en zelfs slecht plan. Maar Jezus wacht op het moment van de Vader.
3. En als hij dan uiteindelijk na 2 dagen op weg gaat, **blijkt dat het sowieso een bizarre situatie is.** Thomas zegt dan, doordrongen van het gevaar dat Jezus loopt in Judea, "OK Jezus, dan gaan we wel met U mee om met U te sterven". Dat is ook bijzonder: deze Thomas is bereid om met Jezus te sterven, terwijl de meeste van ons een ander beeld van hem hebben. Zelfs in zekere zin een negatief beeld. Als je iemand "out of the blue" vraagt "ken je de discipel Thomas van Jezus?" dan zul je meestal het antwoord krijgen "Oh ja de ongelovige Thomas". Dat is de bijnaam die deze Thomas in de kerkgeschiedenis heeft gekregen. M.i. volkomen ten onrechte!
4. In dit verhaal is Thomas niet minder dapper dan Petrus! **De les hieruit is: reken iemand nooit af op1 gebeurtenis!!!!** We doen dat vaak zo gemakkelijk
5. **Verwijten naar Jezus:** Marta in vers 21 "Als u Hier geweest was, dan als u eerder gekomen was dan.... Was mij broer niet gestorven....Verwijten naar Jezus...Wie herkent dat niet uit zijn of haar eigen leven? Waarom deed u niets. Waar was u op dat moment? Het is een verwijt van alle tijden. Hoe lang

nog ziekte in deze wereld, nog oorlogen, Jezus, waarom komt u niet terug? God, waar was u op dat moment, dat ik, dat wij u zo hard nodig hadden? Hoe lang nog die gebrokenheid in de schepping? Al die ziekte, al die oorlogen, onrecht, etc...etc. Het verwijt van alle eeuwen en plaatsen. Het klinkt door in dit verhaal.

6. Maar die zelfde Marta in vers 22: Geloof in Jezus: ²²Maar zelfs nu weet ik dat God u alles zal geven wat u vraagt.' ²³Jezus zei: 'Je broer zal uit de dood opstaan. Jezus zegt dan: **'Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, ²⁶en ieder die leeft en in mij gelooft zal nooit sterven.** Geloof je dat?' Het antwoord is ²⁷'Ja Heer,' zei ze, 'ik geloof dat u de messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.'

7. ³²Zodra Maria op de plek kwam waar Jezus was en hem zag, viel ze aan zijn voeten neer. Ze zei: 'Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn!' ³³Jezus zag hoe zij en de Joden die bij haar waren weeklaagden, en **dat ergerde hem. Diep bewogen ³⁴vroeg hij:** 'Waar hebben jullie hem neergelegd?' Ze zeiden: 'Kom maar kijken, Heer.' ³⁵**Jezus begon ook te huilen,** ³⁶en de Joden zeiden: 'Wat heeft hij veel van hem gehouden

Jezus ergert zich. Dat is vrij vlak weergegeven. Hij is tot diep in zijn ziel verontwaardigd. Hij is verbolgen. En tegelijkertijd..... is hij diep bewogen tot in het diepst van zijn ziel verdrietig.

Letterlijk staan er in vers 35 in Griekse grondtekst maar twee woorden: **Jezus weende!** Hij huilde, snikte, liet zijn tranen vloeien.

Het is de enige keer dat we deze zo diepgaande menselijke reactie, deze zo diepgaande emotie bij Jezus lezen.

En wat zo mooi is, bij elke stervende huilt Jezus. Maar tegelijkertijd is daar die belofte van Hem:

'Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, ²⁶en ieder die leeft en in mij gelooft zal nooit sterven.'